

B. STUDIA DRUGIEGO STOPNIA

I. WYMAGANIA OGÓLNE

Studia drugiego stopnia trwają nie krócej niż 4 semestry. Liczba godzin zajęć nie powinna być mniejsza niż 800. Liczba punktów ECTS nie powinna być mniejsza niż 120.

II. KWALIFIKACJE ABSOLWENTA

Absolwent studiów powinien posiadać rozszerzoną – w stosunku do studiów pierwszego stopnia – wiedzę dotyczącą funkcjonowania sfery polityki, umożliwiającą rozumienie dynamiki zmian politycznych i strategii decyzyjnych. Absolwent powinien umieć analizować postawy i zachowania uczestników procesów politycznych oraz ich wzajemne relacje i interakcje z innymi podmiotami życia społecznego. Absolwent powinien posiadać wiedzę i umiejętności pozwalające na dokonywanie samodzielnych oraz pogłębionych analiz i syntez procesów zachodzących w życiu publicznym. Powinien umieć kompetentnie i zgodnie z zasadami etyki kierować zespołami ludzkimi. Powinien umieć podejmować decyzje polityczne. Absolwent powinien być przygotowany do samodzielnej pracy w administracji rządowej i samorządowej, organach partii politycznych, organizacjach gospodarczych i społecznych, instytucjach i organizacjach międzynarodowych, a także w mediach oraz szkolnictwie – po ukończeniu specjalności nauczycielskiej (zgodnie ze standardami kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela). Absolwent powinien mieć ukształtowane nawyki ustawicznego kształcenia i rozwoju zawodowego oraz być przygotowany do pracy badawczej i kontynuacji edukacji na studiach trzeciego stopnia (doktoranckich).

III. RAMOWE TREŚCI KSZTAŁCENIA

III.1 GRUPY TREŚCI KSZTAŁCENIA, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ MINIMALNA LICZBA PUNKTÓW ECTS

	godziny	ECTS
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH	105	14
B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH	210	25
Razem	315	39

III.2 SKŁADNIKI TREŚCI KSZTAŁCENIA W GRUPACH, MINIMALNA LICZBA GODZIN ZAJĘĆ ZORGANIZOWANYCH ORAZ MINIMALNA LICZBA PUNKTÓW ECTS

	godziny	ECTS
A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH	105	14
Treści kształcenia w zakresie:		
1. Teorii polityki	45	
2. Metodologii badań politologicznych	30	
3. Ruchów społecznych	30	
B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH	210	25
Treści kształcenia w zakresie:		
1. Historii instytucji politycznych		
2. Filozofii i etyki polityki		
3. Socjologii polityki		
4. Psychologii polityki		
5. Komunikowania politycznego		
6. Decydowania politycznego		
7. Prawa europejskiego		

III.3 WYSZCZEGÓLNIENIE TREŚCI I EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

A. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Kształcenie w zakresie teorii polityki

Treści kształcenia: Teoria i praktyka – spory dotyczące roli myślenia teoretycznego. Podejście normatywne, empiryczne, krytyczne i historyczne w polityce. Teorie władzy politycznej. Teorie podmiotowości. Teorie działań politycznych. Współczesne teorie demokracji. Teorie kultury politycznej. Teorie zmiany i rozwoju politycznego.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: oceny dynamiki zmian teorii politycznych; analizy teorii w kontekście społeczno-historycznym; ukazywania przydatności podejścia teoretycznego w analizie procesów społecznych.

2. Kształcenie w zakresie metodologii badań politologicznych

Treści kształcenia: Pojęcie, właściwości i funkcje nauki. Status metodologiczny politologii. Przedmiot badań politologicznych. Funkcje nauki o polityce. Teoria wiedzy źródłowej i poza źródłowej. Źródła w badaniach politologicznych. Zasady i metody interpretacji źródeł. Modele badań politologicznych – humanistyczny, behawioralny, strukturalny, historyczny, integralny. Metody badawcze w politologii – systemowa, decyzyjna, neoinstytucjonalna, porównawcza, symulacyjna, statystyczna, wnioskowania z milczenia źródeł. Zasady formułowania i realizowania problemów badawczych.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: prowadzenia badań politologicznych; korzystania z modeli i metod badawczych; kształtowania i rozwijania własnego warsztatu badawczego.

3. Kształcenie w zakresie ruchów społecznych

Treści kształcenia: Pojęcie ruchu społecznego. Geneza, determinanty formowania się i struktura ruchów społecznych – cele, funkcje i mechanizmy działania. Ruchy społeczne jako forma działania zbiorowego – uczestnicy i przywódcy, dynamika rozwoju. Zjawisko instytucjonalizacji oraz profesjonalizacji ruchów społecznych i jego konsekwencje. Kryteria klasyfikacji. Dziewiętnastowieczne i dwudziestowieczne ruchy społeczne. Geneza i koncepcje programowe nowych ruchów społecznych. Cele i formy aktywności ruchów populistycznych. Współczesne ruchy religijne i parareligijne. Rola ruchów społecznych w procesie tworzenia społeczeństwa

obywatelskiego. Wpływ ruchów społecznych na system polityczny. Ruchy społeczne w Polsce na przełomie XX i XXI wieku. Perspektywy i zagrożenia rozwoju ruchów społecznych we współczesnym świecie.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: samodzielnej i pogłębionej analizy mechanizmów oraz różnych aspektów ruchów społecznych; uczestniczenia w ruchach społecznych; działalności eksperckiej.

B. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Kształcenie w zakresie historii instytucji politycznych

Treści kształcenia: Instytucje polityczne czasów nowożytnych (XVI – XX wieku) ukształtowane w sferze cywilizacji euroamaerykańskiej – ich oddziaływanie na inne kontynenty (w Ameryce Łacińskiej, Azji i Afryce). Krytyka ujęcia instytucji politycznych jako zbioru ich narodowych historii. Perspektywa porównawcza i operowanie wielkimi modelami ustrojowymi: monarchia absolutna, państwo liberalne, reżimy autorytarne, „postabsolutyzm”, państwo demokratyczne, totalitaryzm. Socjokulturowe i socjoekonomiczne uwarunkowania funkcjonowania instytucji politycznych – praktyki ich działania. Historia polskich instytucji ustrojowych oraz instytucji ustanowionych na ziemiach polskich w XIX – XX wieku.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia uwarunkowań określających kształt i funkcjonowanie instytucji politycznych.

2. Kształcenie w zakresie filozofii i etyki polityki

Treści kształcenia: Główne problemy i kategorie filozofii polityki. Filozoficzna wiedza o społeczeństwie i formach władzy. Klasyczna filozofia polityki jako sztuka dochodzenia do władzy i jej sprawowania. Teologia chrześcijańska a nowożytne i współczesne koncepcje polityki. Proces sekularyzacji. Koncepcje sprawiedliwości i dobra wspólnego. Pojęcie cnoty politycznej. Koncepcje dobrego ustroju. Wspólnota i osoba. Teorie źródeł władzy – władza i autorytet, władza i wolność. Pojęcie i koncepcje suwerenności. Polityka a etyka.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia problemów filozoficznych związanych z polityką; korzystania ze sprawności habitualnych (intelektualnych i moralnych); świadomego i aktywnego uczestniczenia w życiu wspólnoty politycznej.

3. Kształcenie w zakresie socjologii polityki

Treści kształcenia: Socjologiczne pojęcie państwa, władzy i polityki. Główne podejścia badawcze w socjologii polityki. Werbowskie ujęcie stosunków politycznych a społeczne podstawy funkcjonowania państwa. Partie – grupy interesów: społeczne podstawy demokracji, zachowania polityczne i ich determinanty. Socjalizacja polityczna i kultura polityczna. Determinanty instytucjonalne, rozłamy i podziały społeczno-polityczne. Ruchy polityczne. Socjologia wyborów. Interesy i ich polityczna reprezentacja. System polityczny a społeczeństwo. Elity polityczne. Społeczeństwo obywatelskie. Opinia publiczna.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: analizowania społecznych mechanizmów życia politycznego; postrzegania zjawisk politycznych w szerokim kontekście społeczno-kulturowym.

4. Kształcenie w zakresie psychologii polityki

Treści kształcenia: Przedmiot, zadania i podstawowe pojęcia psychologii polityki – procedury, metody i techniki badawcze. Psychologiczne mechanizmy życia politycznego. Świadomość – postawy polityczne – zachowania polityczne. Błędy w myśleniu politycznym. Psychologia władzy i przywództwa politycznego. Format i style przywództwa politycznego. Psychobiografie przywódców politycznych –

studium przypadku. Psychologiczne efekty zderzeń tradycji z modernizacją polityczną. Transformacja – zmiana paradygmatów psychologicznych. Poczucie podmiotowości i alienacja. Mentalność i jej wymiary jako kategorie opisu sceny politycznej. Psychologiczne mechanizmy legitymizacji polityków. Preferencje polityczne i zachowania wyborcze. Psychologia konfliktów i negocjacji. Psychopatologia polityczna. Stereotypy i uprzedzenia. Socjalizacja i edukacja polityczna.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia psychologicznych mechanizmów współczesnego życia politycznego; stosowania psychologii w opisie oraz wyjaśnianiu zjawisk i procesów politycznych; korzystania z wiedzy psychologicznej w praktyce politycznej.

5. Kształcenie w zakresie komunikowania politycznego

Treści kształcenia: Istota, definicje i podejścia badawcze komunikowania politycznego – obszary analizy, koncepcje, modele komunikacyjne. Typy, formy i systemy komunikowania politycznego. Uczestnicy komunikowania politycznego: politycy i instytucje polityczne, media, obywatele – relacje między nimi. Strategie komunikacyjne. Profesjonalizacja komunikowania politycznego.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozpoznawania procesów komunikowania politycznego; analizowania ról uczestników procesu komunikowania; wskazywania silnych i słabych pozycji uczestników procesu komunikowania; posługiwania się narzędziami badawczymi i metodami służącymi do budowania strategii komunikacyjnych.

6. Kształcenie w zakresie decydowania politycznego

Treści kształcenia: Przedmiot i podmioty decydowania politycznego. Decydowanie jako istotny element zachowań człowieka, decydowanie polityczne jako istota zachowania i przejaw działania politycznego. Przestrzenie decydowania politycznego (wewnątrzpaństwowa i międzynarodowa). Decyzja polityczna, sytuacja decyzyjna, mechanizmy podejmowania decyzji politycznej. Rodzaje i skutki decyzji politycznych. Poziomy decydowania politycznego. Optymalizacja decyzji politycznych, strategie decydowania politycznego. Modele decydowania politycznego w systemach politycznych. Psychologia decyzji politycznych.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia kwestii decydowania politycznego, jego istoty i zakresu; rozumienia procesu i mechanizmów podejmowania decyzji politycznych; rozumienia konsekwencji decyzji politycznych w wymiarze wewnątrzpaństwowym i zewnętrznym.

7. Kształcenie w zakresie prawa europejskiego

Treści kształcenia: Prawo europejskie, prawo Unii Europejskiej (UE), prawo wspólnotowe. Źródła prawa wspólnotowego: prawo pierwotne i prawo wtórne. Prawo stanowione i zwyczajowe. Zasady prawa wspólnotowego. Stanowienie prawa wspólnotowego. Prawo UE a prawo krajowe. Kontrola przestrzegania prawa wspólnotowego. Unia Europejska z perspektywy Traktatu Konstytucyjnego.

Efekty kształcenia – umiejętności i kompetencje: rozumienia istoty i specyfiki prawa wspólnotowego; stosowania prawa wspólnotowego.

IV. INNE WYMAGANIA

1. Przynajmniej 50% zajęć powinny stanowić seminaria, ćwiczenia lub konwersatoria.
2. Za przygotowanie pracy magisterskiej i przygotowanie do egzaminu dyplomowego student otrzymuje 20 punktów ECTS.